

За інженерні кадри

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Газета видається
з лютого 1931 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Виходить раз
на тиждень

№ 10 (251)

П'ятниця, 13 березня 1987 року.

Ціна 1 коп.

◆ Перерозподілити функціональні обов'язки проректорів по учбовій роботі таким чином, щоб в одного з них були зосереджені всі питання навчальної та методичної роботи, а в другого — всі питання роботи виховної, включаючи координацію діяльності кафедр суспільних наук, кафедри фізвиховання, профорієнтацію і організацію прийому.

△ Припинити видавати методичні вказівки по вивченню дисциплін у вигляді короткого переказу підручників. Перейти на видання методичних вказівок у вигляді путівників по підручниках, монографіях та наукових статтях, які до того ж містили б у собі пояснення складного для розуміння матеріалу, завдання для поглибленої розробки, проблемні ситуації і шляхи їх вирішення, завдання для розвитку творчого начала, рекомендації по оптимізації рішень, оцінки їх ефективності і використанню комп'ютерної техніки.

△ Перейти на використання технічних засобів навчання у поєднанні з роздатковим матеріалом, на якому щось недобудовано чи недопозначено, але при цьому не вимагає великих затрат часу на завершення.

△ В курсове і дипломне проектування обов'язково вводити багатоальтернативність, пошук оптимального варіанта з використанням ЕОМ, оцінку ефективності кінцевого результату.

△ Тематику дипломних проектів сформувати по закладах підприємств відповідно профілю із збереженням спадкоємності отримуваних з року в рік результатів. З цієї метою звернутися з офіційними запитами до головних інженерів підприємств.

△ В державній екзаменаційній комісії по захисту дипломних проектів ввести 50 проц. представників підприємств на рівні зав. відділами, начальників служб, зав. лабораторіями, заст. головного інженера по новій техніці та інших провідних спеціалістів. Захист дипломних проектів

проводити тільки на підприємствах. Виключити із складу ДЕК представників загальноінженерних кафедр, котрі, як правило, на засіданнях ДЕК ведуть себе пасивно чи взагалі на ці засідання не приходять. Через директорів чи головних інженерів підприємств зобов'язати членів ДЕК — працівників цих підприємств

увести відмінне навчання з науковим пошуком, схильні до дослідницької роботи. Прикріпити кожного із них до викладача, котрий веде серйозну дослідницьку роботу. Успішну підготовку здібних спеціалістів по індивідуальному графіку вважати необхідною умовою роботи кожного професора, а також доцента, який зай-

має професорську посаду зовнішнього кафедрю. △ На кожній кафедрі організувати авторські колективи і приступити до написання підручників та учбових посібників з дисциплін, по яких згаданих підручників немає. Щоб бути конкурентоздатним при участі в конкурсі, у кожному підручнику чи посібнику слід відобразити питання активізації процесу прийняття матеріалу, багатоальтернативності рішень, що приймаються, пошуки рішень оптимальних, оцінки ефективності кінцевого результату, комп'ютерного і математичного забезпечення процесу пошуку. △ Викладачів, які досягли пенсійного віку, переобирати на новий строк тільки при наявності вкладу у підготовку кадрів вищої кваліфікації хоча б на рівні кандидатів наук. Професорів, які досягли пенсійного віку, але не підготували жодного доктора наук, не рекомендувати на посаду зав. кафедрю на новий строк виборів. △ Добитися від під-

приємств, щоб студенти, які направляються на виробничу практику, були оформлені на робочі місця на 0,5 ставки. Це дало б можливість протягом половини робочого дня кожному студенту вдосконалюватися у робітничій професії, а протягом другої половини дня під керівництвом наставників поглиблювати свої знання із спеціальності, освоювати методи організації виробничого процесу і управління робітничим колективом, брати участь у виробленні раціоналізацій і розв'язуванні «вузьких місць». Залік з практики слід приймати на підприємстві комісією, до складу якої входять керівники практикою від інституту і від підприємства, а також представник профспілкової чи комсомольської організації підприємства на рівні члена бюро. Залік такий не може бути оцінений на «відмінно», якщо практикант не брав участі у громадсько-політичному житті підприємства за завданнями партійної, комсомольської чи профспілкової організації або коли виконання цих завдань не відображене у розділі суспільно-політичної практики звіту про практику.

△ Приступити до перетворення у життя наказу «Про конкурс на кращого лектора і викладача, який краще від інших проводить практичні, семінарські і лабораторні заняття». У першому турі цього конкурсу студенти називають кандидатів у кращі педагоги, а в другому і третьому турах з числа цих кандидатів авторитетні викладацькі комісії вибирають кращих на факультеті і в інституті. Імена переможців конкурсу, що проводиться раз у два роки, повинні заноситися до Книги пошани, яка зберігається в музеї інституту (оформлення його слід прискорити). Крім того, необхідно створити портретну галерею кращих педагогів, яка б оновлювалася кожних два роки за результатами конкурсу.

Б. МОКІН,
проректор по учбовій
роботі.

ОБОВ'ЯЗОК — ВЧИТИСЯ

Що сам посієш...

«Як ти вчишся?» — ось один з головних критеріїв оцінки студентської праці, його свідомості, основна турбота комсомольської організації інституту і, звичайно, нашого факультету автоматики й мікроелектроніки. Багато ми працюємо в цьому напрямку, а які результати?..

Найкраще це видно на прикладі зимової сесії, з того, як ми до неї готувалися і як складали екзамени.

Тридцять п'ять незадовільних оцінок після зимової сесії в студентів другого — третього курсів. Якість знань на другому курсі — 57 процентів, успішність — 67,3, на третьому відповідно — 26 і 57. Чому таке гірке жниво?

Що посієш — те й пожнеш! Студенти другого й третього мали продовжувати найбільше пропусків занять.

Дев'яносто студентів факультету одержали незадовільні оцінки. Це дуже погано. Маємо і своїх «рекордсменів», котрі умудрилися скласти на двійки по два екзамени. Серед них Груба, Слюнько, Волянська, Ковальчук, Мельник, Бусилкова, Кісткіна, Чаловська.

І в той же час хочеться відзначити успіх четвертого курсу. Тут якість знань 74 проценти, абсолютна успішність — 95. Значно краще в порівнянні з попередніми роками попрацювали студенти першого курсу — якість знань 39 проц., успішність —

67. Відмінниками навчання стали О. Головки, В. Іщенко, О. Дмитрук, М. Шварц, Н. Компанець, Т. Півень. Це наша гордість і слава.

Приклад особистого сумління показують члени комсомольського комітету, комсомли, старости груп, профорги, переважна більшість з яких склали екзамен тільки на «добре» й «відмінно».

Проаналізувавши результати сесії на семінарі комсомольського активу, ми прийшли до висновку, що у нас ще не на висоті індивідуальна робота з студентами, слабо працюємо з тими, хто може успішно вчитися, але з тих чи інших причин не використовує сповна своїх можливостей. Немає ще чіткої організації роботи над курсовими проектами. Не проявив себе на повну силу такий орган студентського самоврядування, як громадський деканат, у віданні якого питання навчання, прогулів, розподілу стипендій, чергувань ДНД. Деканат повинен посилити конкретну ви-могливість за навчання кожного студента.

Отже, в комсомольського комітету попереду ще дуже багато незрозумілих завдань, інших ми словами — багато роботи. Нас ця робота не лякає, але організуватися треба мобільніше, предметніше, щоб доходити до кожного. Над чим зараз і працюємо.

С. ДОЙНИЦІНА,
член комітету комсомолу ФАМ.

Віктор Сварник вчиться на інженерно-будівельному факультеті. Вчиться відмінно. Це підтвердила і остання екзаменаційна сесія. Відмінне навчання Віктор поєднує з громадською роботою: він — староста групи.

НЕ ТРЕБА ОПІКАТИ—МИ САМІ

Ось і минув перший семестр нового навчального року, безпрецедентного в біографії гуртожитку № 5. Саме він започаткував ті зміни, яких всі давно чекали. Гуртожиток перейшов, а якщо говорити точніше, то тільки починає переходити на повне студентське самоврядування. Обраний студентський комітет в складі двадцяти одного чоловіка, навіть комендант у нашому гуртожитку студент.

Важке господарство перейшло у спадок нинішньої студентської адміністрації. Не хотілося жити в такому гуртожитку, яким він був до початку нашого самоврядування. Ми не хотіли темних, похлих стін, похлих вікон, туалетів, що течуть і фонтанують на всі боки. Нам не треба було розкоші,

але потрібен був затишок. Створили три будівельні загони на чолі з членами нашого студенту, які під час канікул невтомно трудилися на ремонті гуртожитку. Бракувало світліх фарб, матеріалів, але «парадний марш» нашого гуртожитку тепер має досить таки привабливий вигляд.

Перші кроки в будь-якому ділі нелегкі і непрості, не все від нас залежить, не все ми ще вміємо. З іншого боку — починаємо не на голому місці. Найосновніше гальмо — стереотип стосунків, що давно склався між адміністрацією і студентом, де адміністрація виступає в ролі сторони, яка дає, а студент — яка приймає. Як що ти щось не можеш зробити, то комендант зразу «аргументує».

— Вижену з гуртожитку! Гуртожиток № 5 — інтернаціональний. В ньому багато іноземних студентів, на яких подібна «аргументація» не впливає. Внаслідок цього з дисципліною було багато неув'язок і провалів, гуртожиток набув гіркої слави.

Якби студентському комітету надати право повновладного господаря, нема сумніву в тому, що ми навели б належний порядок. Яка, приміром, зараз практика розселення? Директор студентського містечка К. І. Кіпоренко розселєє студентів на свій розсуд, інколи видає ордери і тим, хто цього не заслуговує. Здається, дуже просто — видати студентській адміністрації кількість місць і хай вона сама займається

розселенням, ми виконували б цю операцію з більшою доцільністю. В той же час це посилювало б наш авторитет і наш вплив.

На жаль, повністю повірити в те, що ми серйозні, досліди люди, чомусь бояться.

— Ви мені тут насамоврядуйте! — любить сердитися К. І. Кіпоренко.

Декого в інституті лякає саме слово «самоврядування». Багато наших ще неспроможлих спроб і починають зустрічатися не допомоги й поради, а докори, упреждження, навіть насмішки. Ми розуміємо — потрібні чіткі сформульовані права й обов'язки студентського самоврядування. Багато доклали зусиль до цього, дуже щиро допоміг нам проректор Б. І. Мокін, були на-

в'їть спроби надати гласності виробленому положенню. А чим скінчилось?

Ховаючи під сукно нашу працю, секретар інститутського комітету комсомолу О. Домбровський сказав: — Іншо! Тут же так багато неясного...

Хто ж цю ясність буде вносити, хто її, крім нас, доб'ється?

І ось уже наказ, яким для студентського самоврядування визначені куценькі права і загальні обов'язки. І знов розселення студентів буде пріоритетом адміністрації, бо, виявляється, що ще в 68 році Мінвуз не дозволив цього робити студентам. Але скільки часу минуло відтоді! Перебудова вимагає ініціативи. Чому б не спробувати управляти по-новому? Бодай в одному гуртожитку! У цьому ж нема ніякого ризику.

Енергія, сили, ентузіазм тануть у боротьбі з дрібницями. Взяти для прикладу оформлення гуртожитку. Скільки було критики про

наші порожні стіни, читальні кімнати, відсутність хорошого інтер'єру! Подали замовлення, складено технічне завдання — роблять перші кроки з боку художнього фонду. Власне, можна було б уже значно просунути вперед, якщо не труднощі з матеріалами. Ще 19 вересня минулого року ми ходили зі списком наших елементарних потреб до проректора О. І. Таранухи. Спершу нам говорили, що нема у нас нічого. Тепер говорять по-іншому: «Матеріали важко достати, але ми всі сили прикладемо, щоб дістати їх. Вірте, що ми робимо все можливе». А віз, як мовиться, і нині там. Всі строки зриваються, настрий падає.

Не треба нам ні опікунства, ні обіцянок, допоможи ініціативі! Своєчасна підтримка для нас дуже важливо.

Інна ПОЛІЩУК,
комісар гуртожитку № 5.

Відгукніся, воїне!

Невиразна, на перший погляд, об'ява на дошці оголошень машинобудівного факультету сповіщала: «Студентів, які проходили службу в лавах обмеженого контингенту радянських військ у Демократичній Республіці Афганістан, просимо зібратись...», далі на зивався номер аудиторії і час.

...По всій країні створюються гуртки та клуби воїнів запасу. Ініціаторами цього стали ті солдати - інтернаціоналісти, що служили на обпаленій вогнем землі Афганістану. Їхній армійський гарт багато чим може прислужитись у справі патріотичного виховання, підготовки молодих до майбутньої служби...

Ініціатором створення такого клубу в нашому інституті виступив студент групи І ААГ-84 Володимир Семенюк, кавалер ордена Червоного Прапора, медалі «За бойову відзнаку», знака ЦК ВЛКСМ «Військова доблесть». Саме він, Семенюк, дав те оголошення.

На різних факультетах ВПІ навчаються нині колишні воїни-інтернаціоналісти. Того дня відгукнулись на об'яву троє — А. Марчук, О. Карпенко, С. Горовець. Разом з Володимиром Семенюком вони й склали керівне ядро майбутнього клубу, що вже має назву «Каскад». Згодом у нього буде і програма, і статут, свої емблема й пісня. В коло його першорядних ін-

тересів входять спільні з афганськими студентами вечори дружби, спортивна й фізична підготовка молоді призовного віку, допомога ветеранам і їх сім'ям. Члени клубу братимуть активну участь в діяльності оперативного комсомольського загону, створюють на час канікул свій будівельний загін.

Цю замітку написано за проханням організаторів клубу «Каскад». Вони чекають підтримки своїх колишніх товаришів по службі, кожен з яких знайде в клубі справу до душі.

К. БАЛАКАНОВ,
студент V курсу машинобудівного факультету.

Тиждень атеїзму

ЦІЛИЙ ряд важливих завдань атеїстичного виховання висунув перед молоддю XXVII з'їзд нашої партії. Відтоді минув рік. За цей час комісія по науковому атеїзму факультету автоматики й мікроелектроніки докорінно змінила стиль атеїстичної пропаганди. Головне наше завдання тепер — прийти в групу, говорити з кожним, дійти до кожного.

В кінці березня на факультеті буде проведений тиждень атеїзму. Плануємо влаштувати спеціальний конкурс стінних газет, виставку книг і плакатів, політінформації з атеїстичним ухилом. З лекціями в групах виступлять слухачі школи наукового атеїзму, побуваємо в планетарії, краєзнавчому музеї, музеї Комітету держбезпеки. Лек-

цію «Сучасний Ватикан» прочитає для студентів декан факультету професор В. Т. Маликов.

Ведеться наполеглива підготовка. Значну допомогу в цій справі подають нам деканат і партбюро факультету.

С. КОНДРАШОВА,
студентка, відповідальна за атеїстичну роботу на ФАМ.

СПОРТ

Виступлять у фіналі

ТРИДЦЯТЬ дві баскетбольні команди взяли участь у чемпіонаті Украни СДСТ «Буревісник», який проходив в Чернігові. Представники нашого інституту грали в підгрупі, до якої входили дуже сильні збірні команди. Вигравши у баскетболістів Дніпропетровського хіміко-технологічного, Запорізького машинобудівного та Полтавського інженерно-будівельного інститутів, ми програли тільки двом командам — Київського інституту фізкультури і факультету фізвиховання Чернігівського педінституту. Таким чином

вінницькі політехніки зайняли третє місце і завоювали право грати у фіналі чемпіонату, котрий відбудеться в липні.

Кращі гравці нашої команди — Олег Андрійшин (радіотехнічний факультет) Олег Шиков (факультет автоматики і мікроелектроніки), Михайло Фустій (інженерно-будівельний факультет). Тренує їх старший викладач кафедри фізвиховання Леонід Олександрович Берестов.

В. КОВАЛЬСЬКИЙ,
ст. викладач кафедри фізвиховання.

На вогневому рубежі

ВІДБУЛИСЯ змагання з кульової стрільби на першість інституту серед факультетів, структурних підрозділів та СКТБ «Модуль». Понад 760 чол. взяли участь у цих захоплюючих поєдинках. 736 із них склали норматив ГПО (золотий значок одержали 480).

Активно виступив колектив СКТБ «Модуль», від якого на вогневий рубіж вишли 282 стрільці.

За десятима кращими результатами місяця розподілилися у такому порядку: СКТБ «Модуль», ФАМ, енергетичний факультет, кафедра фізичного виховання, машинобудівний факультет, інженерно-будівельний, обчислювальної техніки, радіотехнічний, АГЧ, АВП.

Серед кафедр на першому місці — кафедра автоматики і інформаційно-виміральної техніки, на другому — АСУ, на третьо-

му — електронних приладів. А от кафедри суспільних наук, фізики та інженерної підготовки участі у змаганні взагалі не брали.

Тепер назвемо переможців в особистій першості. Серед жінок: Л. Пауткіна, Л. Лимар, В. Галаган. Серед чоловіків: Л. Терешкевич, А. Майоров, В. Логиненко.

Хочеться ще раз нагадати, що кульова стрільба — один з наймасовіших і захоплюючих видів спорту, важливий засіб фізичного загартування. Вона виробляє уміння досконало володіти зброєю, окомір, спритність, витримку, швидкість реакції. А для юнаків призовного віку це хороша школа перед майбутньою армійською службою.

А. ПЕРМІНОВ,
ст. викладач кафедри фізвиховання.

Першість невинна

За результатами конкурсу на кращий колектив по винахідницькій роботі у 1986 р. кафедра нарисної геометрії і креслення зайняла перше місце. І це не випадково. На кафедрі створений сильний науковий потенціал, діє наукова школа з елементів і пристроїв функціональної оптоелектроніки.

Минулого року співробітниками і викладачами кафедри подано 61 заявку на передбачувані винаходи, одержано 37 позитивних рішень і 25 авторських свідоцтв. Найбільший внесок у винахідницьку роботу ка-

федри — її завідувача доцента В. П. Кожем'яко. Можна сказати, що своєю енергією, жадобою пізнання нового в галузі функціональної оптоелектроніки, машинної графіки він став своєрідним генератором усіх ідей на кафедрі. Володимир Прокопович постійно творчо працює зі своїми аспірантами, дискусії, що розгортаються в колективі, втілюються у заявки на винаходи та авторські свідоцтва. Багато нового вносять у винахідництво учні В. П. Кожем'яко — Л. І. Тимченко, С. В. Чепорнюк, С. Н. Белан, А. Т. Теренчук.

Активно працюють і викладачі Є. А. Гота, А. Г. Буда.

Звичайно, винахідництво оцінюється результатами впровадження наукових розробок у виробництво. У цьому плані особливо активно і плідно працює ось уже протягом ряду років трудяться старші наукові співробітники В. А. Подорожнюк та Л. І. Тимченко. Їхні результати вигідно вирізняються не лише новизною, але й практичною цінністю, спрямованістю.

О. КУЗЬМІН,
доцент.

ЛИРИКА

Мне выпало счастье,
Иль в жизни везло?
А может и то, и другое?
Мое ремесло,
В руках было

дело живое.
Мне трудно — я в дело
Ушел с головой.
А радость —
и спорилось дело.

Я в деле искал,
Словно в буре, покой,
Оно яркой зорькой алело.
Порою бывало
Совсем нелегко
(И лава не хочет
сдаваться).

Но в трудную пору
Я в деле покой
Искал, чтобы с бурей
сражаться.

Бывало, казалось,
Что жизни черта
Доходит до самого края.

Но в деле рождалась
Живая мечта,
Рождалась надежда
земная.

Я шел по тропинкам,
Порой без дорог,
По жизни крутым
перекатам.

И прямо скажу вам:
Прожить бы не смог,
Коль дело не было б
мне свято.

И счастлив уж тем я,
Что вырос в краю,
Который советским
зовется.

Трудом наполнял я
Отчизну свою,
И сердце Отчизною
бьется.

Лазурь, бездонная

лазурь,
Лазурь моей планеты.
Как-будто в мире
нету бурь.

Везде горят рассветы.
Как-будто в мире
лишь покой

В одеждах из лазури.
Метели вьются стороной.
Нет слякоти и хмури.
А мысль упрямо,
как набат:

Взгляни на мир поостроже.
Лазурь хотя б
отнять,

Оставив смерти ложе.
И чтобы небо было
впередь

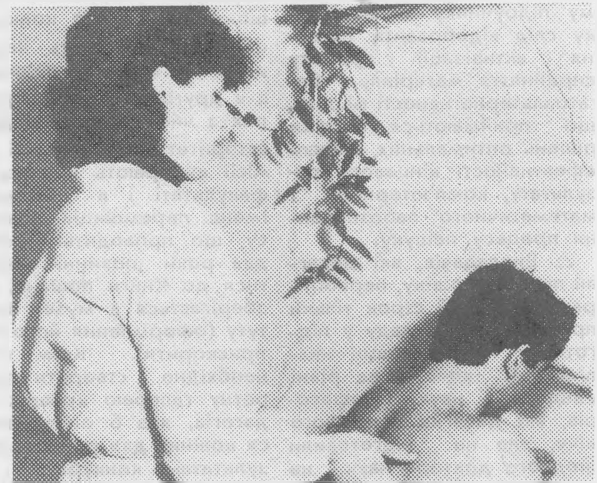
В лазуревых нарядах,
Чтоб не пугала жизни
смерть,
За жизнь бороться надо!

Александр ЕНИСЕЕВ.

СУПУТНИК ЗДОРОВ'Я

Симпатична назва в санаторію-профілакторію нашого інституту — «Супутник», а заодно й символічна — це справжній супутник здоров'я. За чотири роки існування в ньому відпочило близько чотирьох тисяч чоловік — студентів, викладачів, працівників і службовців інституту, їхніх близьких, родичів. Строк лікування тут — 24 дні, вартість путівки — 15 карбованців 30 копійок (20 процентів надається безкоштовно).

Щоб лікуватись, не треба полишати роботу чи навчання, не треба йти у відпустку. Лікувальні кабінети працюють з 14.00 до 21.00. Харчування триразове з трьох страв. Є дієтичні столи.

«Супутник» — лікувальний заклад загальноотерапевтичного профілю, оснащений сучасною медичною апаратурою. Є кабінети електро- і світло-, тепло-лікування, інгаляторій, стоматологічний кабінет, кабінет психологічного розвантаження, процедурний, масажний, лікувальної фізкультури тощо. З позаминого року широко застосовується водолікування й лікування мінеральними водами. Значною популярністю користується сауна, лікувальні душі і ванни, басейн, підводний душ-массаж, киснева терапія, а також лікування різноманітними вітамінами.

Хто б у нас не лікувався, залишається про здравницю найкращої думки. Зрештою, це видно й з того, що популярність «Супутника» зростає — за минулий рік у нас побувало 1311 чоловік, в тому числі 1010 студентів, 185 викладачів, професорів і службовців, 116 робітників.

Ми бачимо, що профілактичне лікування значною мірою впливає на зменшення втрат робочого часу. Пораховано, наприклад, що трудові втрати внаслідок оздоровлення в «Супутнику» працівників СКТБ «Модуль» знизилися на 7666 днів, а відкрив студентів від занять — на 25—30 процентів.

Зростає професійна майстерність медперсоналу,

поліпшується матеріально-технічна база, не припиняється поповнення новою апаратурою. Отже, є всі можливості поліпшувати й поліпшувати якість обслуговування, підносити рівень лікувальної роботи.

Але, на жаль, хоча це й дуже дивно, багато студентів, викладачів, працівників інституту не знають про існування нашого профілакторію, а якщо й знають, то дуже туманно. Є в цій справі також упущення нашої профспілки, яка не відпрацювала чіткої організації відбору на лікування й відпочинок. Внаслідок цього здравниця буває інколи недовантаженою.

Хай ця розповідь буде початком широкого знайомства з профілакторієм-санаторієм «Супутник». Запрошуємо на лікування й відпочинок викладачів, студентів, робітників, службовців. Побувавши тут, ви ніколи не пошкодуєте.

П. КОБА,
головний лікар санаторію-профілакторію «Супутник», заслужений лікар УРСР.

На знімках:
— Медсестра-массажистка Г. Я. Миколайчук за процедурою.

— Санітарка Н. В. Новосельська (зліва) і медсестра В. А. Вакуляк готують ванну підводного душ-массажа.

— Дієсестра О. С. Дем'янчук допомагає офіціанткам обслуговувати відпочиваючих.

Фото Р. Кутькова.

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.